

sætte en undersøgende og forberedende virksomhed, herunder skabelsen af et spirende selvstyre i Sydvestafrika.

Fra *sovjetisk* og *tjekkoslavisk* side fremhævedes, at 21. samling havde gjort Sydafrikas tilstedeværelse i Sydvestafrika, ulovlig, og at 5. ekstraordinære generalforsamling derfor måtte sørge for Sydafrikas øjeblikkelige tilbagetrækning fra området, om fornødent gennemført ved tvangsforanstaltninger iværksat af sikkerhedsrådet. Med henblik herpå blev det anbefalet, at den ekstraordinære generalforsamling proklamerede Sydvestafrikas øjeblikkelige uafhængighed og fastsatte en kort frist for Sydafrikas rømning af territoriet. Organisationen for afrikansk Enhed (OAU) skulle tildeles den opgave at yde Sydvestafrika bistand og sikre dets frihed og uafhængighed. De østlige lande modsatte sig en FN-administration af landet, idet de hævdede, at en sådan ikke havde hjemmel i FN's pagt, samtidigt med at Congo-eksemplet viste, at de imperialistiske lande ville anvende et sådant maskineri til egen fordel.

De *latinamerikanske* lande var først indstillet på øjeblikkelig at erklære Sydvestafrika for uafhængigt, men lod dette forslag falde på grund af stærk afrikansk modstand. De latinamerikanske medlemmer accepterede derefter det afrikanske synspunkt om nødvendigheden af en direkte FN-administration af området i en overgangsperiode, men ønskede i modsætning til udvalgets afrikanske medlemmer at optage kontakt med Sydafrika. De kunne ikke på sagens daværende stade gå ind for nogen beslutning om tvangsforanstaltninger imod Sydafrika. *Japan* sluttede sig stort set til disse synspunkter.

Finland gav udtryk for, at prøvestenen for alle forslag, der måtte blive fremsat i udvalget, måtte være deres praktiske gennemførlighed. Dette måtte betyde, dels at forslagene måtte tage hensyn til Sydafrikas faktiske tilstedeværelse i Sydvestafrika, dels at forslagene måtte kunne opnå den bredest mulige støtte i FN.

2. Under ad hoc-komiteens mødesamling blev der fremsat 3 forslag om forholdsregler til udøvelse af FN's ansvar for Sydvestafrika til forelæggelse for 5. ekstraordinære

generalforsamling. De meningsforskelle, der var kommet til udtryk i komiteens generaldebat, genspejledes i de fremlagte forslag.

Ifølge et fra afrikansk side med pakistansk støtte fremsat forslag skulle den ekstraordinære generalforsamling nedsætte et FN-råd for Sydvestafrika, der på generalforsamlingens vegne skulle overtage ansvaret for områdets administration, indtil det opnåede selvstændighed; samtidig skulle der udnævnes en FN-kommissær til varetagelse af den daglige administration. Rådet, der ligeledes ville være ansvarligt for opretholdelse af ro og orden, skulle sammenkalde en grundlovgivende forsamling og udstede de fornødne foreløbige love og bekendtgørelser, indtil en lovgivende forsamling kunne vælges på grundlag af almindelig og lige valgret i henhold til Sydvestafrikas nye forfatning. Rådet skulle straks efter sin oprettelse begive sig til Sydvestafrika, og sikkerhedsrådet skulle iværksætte tvangsforanstaltninger mod Sydafrika, såfremt dette land søgte at forblive i Sydvestafrika og at hindre Sydvestafrikarådets arbejde. Sydvestafrika skulle erklæres uafhængigt, så snart en lovgivende forsamling og ansvarlig regering var dannet, dog senest juni 1968.

Ifølge et af *Italien*, *Canada* og *USA* fremlagt forslag skulle 5. ekstraordinære generalforsamling udnævne en særlig repræsentant for Sydvestafrika, der bl.a. skulle rådføre sig med alle repræsentative elementer i Sydvestafrikas befolkning for med deres indforståelse snarest at søge etableret et spirende selvstyre. Repræsentanten skulle endvidere etablere alle fornødne kontakter (underforstået også med Sydafrika) og bestemme de nødvendige forudsætninger for, at Sydvestafrika kunne opnå selvbestemmelse og uafhængighed; i denne forbindelse skulle han aflægge en fremskridtsrapport til 22. samling. Den ekstraordinære samling skulle ligeledes udnævne et FN-råd for Sydvestafrika, med hvilket den særlige repræsentant kunne samarbejde.

Endelig fremlagde *Chile* og *Mexico* et forslag om oprettelse af et FN-råd for Sydvestafrika, hvis øjeblikkelige opgave bl.a. ville være — foruden at tage skridt til sammenkaldelse af en grundlovgivende forsamling og at samarbejde med Sydvestafrikas befolkning — at træde i forbindelse med Sydafrika for at forberede overtagelsen af terri-